

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΜΗΝΑ Δ. ΜΥΡΤΙΔΟΥ
1951

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ὁ ἀεί. Οἰκονόμος ἐγεννήθη τῷ 1883 ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ τῷ 1903 ἔλαβε πτυχίον Φιλολογίας. Εἶτα ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν (Γερμανίαν, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν), ἐπανελθὼν δὲ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 1908, γενόμενος τῷ 1910 ἔφορος ἀρχαιοτήτων καὶ τῷ 1923 διευθυντὴς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου. Τῷ 1926 διορίσθη ἀκαδημαϊκὸς καὶ μετὰ διετίαν ἐξελέγη καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἐδῶ τὰ πολυάριθμα ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματα τοῦ ἀνδρός, ἄλλως τε τοῦτο δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ ἐκ συναδελφικοῦ καθήκοντος χαράσσοντος τὰς γραμμὰς ταύτας*. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρασιωπήσωμεν τὰς ἡγετικὰς ἱκανότητας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχικὸς χωρὶς νὰ εἶναι πειστικός. Χαρίεις, εὐπροσῆγορος, συγγνωμικός, συνδυάζων πάντοτε τὸν γέλωτα μὲ τὸ λεπτὸν πνεῦμα, τὴν μεγαλοφροσύνην μετὰ τῆς ἐπεικειᾶς καὶ τὴν ἀρχοντιανὴν μὲ τὸ φυσικὸν παράστημα, ἐβίωσεν οὐδένα μὲν ζημιώσας, πολλοὺς δ' εὐεργετήσας. Δίς, εἰς μεταβατικὰς περιόδους, καταλαβὼν τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐτίμησεν αὐτό. Εἶχε δὲ τὴν εὐτυχίαν νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνοδὸν τῶν ἰδίων του μαθητῶν ἀποβλέπων πρὸς αὐτοὺς μὲ ἀγάπην καὶ χρηστὰς ἐλπίδας.

Συνέχειαν τῆς ἀναλώσεως τοῦ βίου του εἰς τὰ κοινὰ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους, ἀποτελεῖ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δι' ἧς κατέλιπε τὴν μὲν βιβλιοθήκην του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν δὲ περιουσίαν του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Οὕτω καὶ θανὼν ἐγένετο ὑπόδειγμα ἀγαθοῦ ἀνδρός καὶ ἐξαιρέτου Ἑλληνοῦ.

N. B. T.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣ. ΚΑΤΣΟΥΡΟΣ (1878 – 1951)

Τὴν μεγάλην ἐβδομάδα τοῦ 1951 ἀπεχώρησεν ἐκ τῶν ζώντων ἐν τῷ ματαίῳ τούτῳ κόσμῳ ὁ συνάδελφος ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ταμίας τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας Ἰωάννης Β. Κατσουρός, διατελὼν ἀπὸ μὲν τοῦ 1899 ἑταῖρος, ταμίας δ' ἀπὸ Δεκεμβρ. 1945 καὶ μετ' ἐπιμελείας καὶ σχολαστικῆς τιμιότητος καὶ τάξεως διεξάγων τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ὑπηρεσίαν.

* Ἐκτενὴς νεκρολογία θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν προσεχῆ τόμον.

Ὁ μεταστὰς Νάξιος τὴν γέννησιν, μαθητὴς τοῦ ἀει. Κόντου, ἀριστοῦχος τῆς ἡμετέρας Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὑπηρετήσεν ἐπὶ μακρὸν τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν, κατ' ἀρχὰς ὡς καθηγητὴς, ἀπὸ τοῦ 1917 ὡς γυμνασιάρχης καὶ ἀπὸ τοῦ 1923 ὡς γεν. ἐπιθεωρητῆς. Ὡς γεν. ἐπιθ. ἐν Μακεδονίᾳ ἔκλεισε, δι' ἔθνικοὺς λόγους, τὸ ρουμανικὸν γυμνάσιον Γρεβενῶν, πράγμα δι' ὃ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἐζήτησε τὴν παῦσιν του! Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1934 – 1936 ὑπηρετήσεν ἐν Κύπρῳ ὡς διευθυντῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰργάσθη ἐθνικώτατα διὰ τε τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἑνώσιν τῆς Μεγαλονήσου. Ἀπὸ τοῦ 1937 διηύθυνεν ἐν Ἀθήναις μετὰ θαυμαστῆς δραστηριότητος τὸ Λεόντειον Λύκειον καὶ παραλλήλως μετείχε τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐπιστημονικῶν φιλολογικῶν σωματείων εἰς τὰ ὅποια προσέφερε μετὰ προθυμίας τὰς ὑπηρεσίας του.

Ὁ ἀείμν. Κατσουρὸς εἶχε καταγίνει μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν τῶν Κυκλάδων, ἤλπιζε δ' ὅτι ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας θὰ εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ τὴν συνθέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἔξαφνικὸς του θάνατος ἐστέρησεν ἡμᾶς καὶ αὐτῆς του τῆς ὑπηρεσίας. Ἐνθυμούμενοι τὴν λογιότητα, τὴν προσήνειαν καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκφράζομεν τὴν λύπην τῶν συναδέλφων του ἐν τῷ Δ. Σ. τῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν ἐταίρων ἡμῶν εὐχόμενοι τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀγαθοῦ.

N. B. T.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΟΥΛΗΣ

1892 – 1951

Τὴν 1ην Νοεμβρίου 1951 ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη εἰς Ἰωάννινα ὁ γυμνασιάρχης Χρῖστος Ἰω. Σούλης.

Ὁ αἰφνίδιος θάνατός του, εἰς ἡλικίαν 59 μόλις ἐτῶν, ἐστέρησε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἑνὸς ἀκαταπονήτου καὶ ἀφωσιωμένου ἐργάτου. Ὡς ἐκπαιδευτικοῦ ἡ μνήμη του καὶ τὸ ὄνομά του θὰ παραμείνουν συνδεδεμένα μὲ τὴν γεραρὰν «Ζωσιμαίαν Σχολὴν» τῶν Ἰωαννίνων, τὴν ὁποίαν διηύθυνεν ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν ἀναδείξῃ εἰς τὴν παλαιάν της αἴγλην. Ὡς ἐπιστήμων συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὴν Ἠπειρον, εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ λαογραφικὴν διερεῦνησιν τῆς ὁποίας ἀφωσιώθη ὅσον οὐδεὶς ἄλλος.

Γεννηθεὶς εἰς τὸ χωρίον Κουλιαράδες τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων καὶ